

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5421200927
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5421200927.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Táne Rapčanovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: B. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov - matky: Mgr. Z. K., rod. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. K., Y. XXXX/X, právne zastúpená : JUDr. Ivica Firstová, advokátka so sídlom v F. K., T. XXXX/XX a otca: V. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., W. XXX/X, právne zastúpený: JUDr. Ľubomír Kuboš, advokát so sídlom v C., A. XX, v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 8P/31/2021-110 z 09. septembra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu m e n í tak, že návrh matky na zvýšenie výživného zamietá .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol o povinnosti otca platiť na výživu maloletej B. K., nar. XX.XX.XXXX (ďalej iba „maloletá“) sumu 250,- eur mesačne k rukám matky maloletej počnúc dňom 22.07.2021 (výrok I.). Zameškané výživné za obdobie od 22.07.2021 do vyhlásenia rozsudku vo výške 132,- eur uložil otcovi uhradiť k rukám matky maloletej v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Vo zvyšnej časti návrh matky zamietol (výrok III.). Týmto rozhodnutím zmenil rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 8P/59/2020-202 zo dňa XX.XX.XXXX v časti schválenej rodičovskej dohody o úprave výživného (výrok IV.). Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok V.).

2. Okresný súd rozhodoval o návrhu matky, ktorý mu bol doručený 22.07.2021, a ktorým matka žiadala rozhodnúť o povinnosti otca platiť na maloletú zvýšené výživné od podania návrhu a to vo výške 350,-eur mesačne. Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že naposledy o povinnosti otca platiť výživné na maloletú bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 8P/59/2020-202 z XX.XX.XXXX. Týmto rozsudkom bolo manželstvo rodičov maloletej rozvedené a bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bola maloletá zverená na čas po rozvedení do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal platiť na výživu maloletej po 150,- eur mesačne počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Zároveň bol upravený styk otca s maloletou, určené konkrétne dni a hodiny, kedy sa bude realizovať. Tento rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť v marci 2021. V súlade so zákonným ustanovením § 78 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoR“) okresný súd skúmal, či od posledného rozhodovania o povinnosti otca platiť výživné na maloletú došlo k zmene pomerov, či už na strane otca alebo maloletej, ktoré by odôvodňovali zmenu určenej výšky výživného. Porovnal pomery, z ktorých vychádzal okresný súd v

čase predchádzajúceho rozhodnutia s pomermi, ktoré zistil v aktuálne prejednávanej veci. Následne dospel k záveru, že predovšetkým na strane otca došlo od času posledného rozhodovania o výživnom k takej zmene pomerov, ktoré odôvodňujú zvýšenie jeho povinnosti platiť výživné na maloletú. Uviedol, že došlo k zvýšeniu výdavkov maloletej na zabezpečenie jej odôvodnených potrieb. V čase rozvodu rodičov bola maloletá v prevažnej miere kojená, v súčasnosti jej už matka kupuje stravu primeranú veku. Maloletá začala navštevovať v súkromnom centre Yamaha útvary „Prvé krôčky k hudbe“ s úhradou poplatku cca 19,- eur mesačne. Ďalej okresný súd zhodnotil, že nemožno konštatovať výrazný nárast ostatných základných životných potrieb maloletej od času posledného rozhodovania súdu o výživnom, táto je staršia „len“ o šesť mesiacov a naďalej je v celodennej starostlivosti matky. Pri porovnaní pomerov matky dospel k záveru, že u nej k podstatnej zmene nedošlo. U otca dospel k záveru, že od času vydania rozvodového rozsudku rodičov maloletej sa pomery na jeho strane podstatne zmenili. V čase predchádzajúcej úpravy bol otec od decembra 2020 nezavinene bez práce a bez príjmu a s neistým termínom nástupu do zamestnania v Nemecku vzhľadom na pandémiu a cezhraničné opatrenia s ňou spojené. Pri určení výživného vychádzal z toho, že i keď je otec v takejto situácii má finančné rezervy, keďže v predchádzajúcom roku 2020 počas stavbárskej sezóny dosiahol celkový čistý príjem cca 22.250,- eur. V rámci aktuálne prebiehajúceho konania okresný súd zistil, že od marca 2021 má otec stály príjem zo zamestnania, opäť vykonáva stavebné práce u zamestnávateľa v Nemecku za obdobných podmienok ako tomu bolo do novembra 2020 a jeho čistý mesačný príjem za obdobie mesiacov 03 až 07/2021 predstavoval sumu 2.147,- eur. Uvedené zistenia okresný súd vyhodnotil ako podstatnú zmenu možností a schopností otca prispievať na výživu maloletej. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti otca vychádzal z ustanovení § 62 a § 75 ZoR s tým, že v zmysle tejto právnej úpravy skúmal schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca ako povinného rodiča a prioritne vo vzťahu k jeho zárobkovej činnosti, prihliadal aj na jeho náklady a záväzky avšak len nevyhnutného charakteru. Ďalej zdôraznil, že pri určení výživného je nutné zohľadniť, v akej miere otec poskytuje maloletej osobnú starostlivosť a či prispieva aj nad rámec bežného výživného. Zároveň pri rozhodovaní o výške výživného okresný súd vychádzal aj zo zistenia, že otec nemá priemerný mesačný zárobok vo výške 2.150,- eur počas celého kalendárneho roka, pretože v zimných mesiacoch stavebné práce nemôže vykonávať a po rozpočítaní jeho zárobku zo zamestnania na celý kalendárny rok vychádza výška jeho priemerného mesačného zárobku cca 1.850,- eur v čistom. Zoberal tiež do úvahy skutočnosť, že pokiaľ otec pracuje v zahraničí má aj vyššie výdavky na zabezpečenie stravovania, tiež mu vznikajú náklady na cestovné, keďže každý mesiac v dôsledku dĺžky pracovných turnusov cestuje zo Slovenska do Nemecka a späť. Za nadhodnotený považoval otcom tvrdený výdavok 150,- eur mesačne ako príspevok na stravu a bývanie u rodičov, pretože sa v ich domácnosti zdržuje v oveľa menšom rozsahu ako tomu bolo v marci 2021, ďalej prihliadol na to, že u otca sa od novembra 2021 znížila výška pravidelných záväzkov o splátku úveru 149,98 eur, ktorého splatnosť zanikla v októbri 2021. Poukázal na to, že určenie výšky výživného má reflektovať na spotrebné náklady dieťaťa. Preto pokiaľ matka žiadala zvýšiť výživné otca na sumu 350,- eur mesačne, nepovažoval tento nárok za dôvodný v celom rozsahu. Za primerané aktuálnym pomerom na strane maloletej ako aj povinného otca považoval výživné vo výške 250,- eur mesačne. Z uvedených dôvodov rozhodol o povinnosti otca platiť zvýšené výživné od podania návrhu matky, t. j. od 22.07.2021 na sumu 250,- eur a vo zvyšku návrh matky zamietol. Nedoplatok na výživnom otcovi za čas, odkedy mu bola uložená povinnosť platiť zvýšené výživné, do času vyhlásenia napadnutého rozsudku, vyčíslil sumou 132,- eur, ktoré umožnil otcovi uhradiť v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol okresný súd s odkazom na § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na ich náhradu nepriznal.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil tak, že návrh matky na zvýšenie výživného zamietne a prizná mu náhradu trov konania, alternatívne žiadal, aby rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Otec namietal nesprávnosť konštatovania okresného súdu, že od posledného rozhodnutia o výživnom v marci 2021 došlo k zmene pomerov predovšetkým na jeho strane, ktoré odôvodňovali zmenu výživného, a to v jeho zvýšení. Poukázal na to, že zmena pomerov pri posudzovaní predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom nemôže byť akákoľvek, ale musí ísť o podstatnú zmenu oproti času, keď bolo rozhodované v rámci predchádzajúceho konania. V prejednávanej veci k takejto kvalifikovanej zmene pomerov podľa jeho názoru nedošlo. Uviedol, že mesačné náklady na maloletú, tak ako ich prezentovala matka, boli zjavne tendenčné a nepravdivé, navyše len v rovine tvrdení. Skutočnosť, že maloletá začala chodiť na hudobný krúžok nie je nevyhnutným mesačným výdavkom, ale ide o záujmovú fakultatívnu aktivitu, na ktorú môže prispievať, ale neodôvodňuje rozhodnutie súdu o zvýšení výživného. Výživné v sume 250,-eur tak ako bolo určené súdom nezodpovedá objektívnym potrebám

maloletej, ktorá je vo veku 2 rokov. Doteraz určená výška výživného 150,- eur, vzhľadom na vek a potreby maloletej, v plnom rozsahu postačuje na zabezpečenie jej základných potrieb, ale tiež na vykonávanie voľnočasových aktivít. Okresný súd nepostupoval správne, keď neprihliadol na skutočnosť, že maloletej okrem bežného výživného do času, kým mu bolo doručené napadnuté rozhodnutie, prispieval aj nad rámec svojej vyživovacej povinnosti. Namietal, že okresný súd sa nezaoberal pre vec významnými skutočnosťami, akými sú najmä majetkové pomery. Poukázal na to, že matka je vedená ako podielová spoluvlastníčka v rozsahu 1 bytu č. XX. nachádzajúcom sa v k. ú. M. A.. Oproti nej on si zo svojho príjmu ešte len šetrí finančné prostriedky na zabezpečenie vlastného bývania, aby vytvoril vhodné podmienky pre stretávanie sa s maloletou. Ďalej uviedol, že za aktuálneho stavu nemožno priznať mesačné výživné vo výške vyššej než sú preukázané náklady dieťaťa, a to ani v prípade, ak by to pomery rodiča dovoľovali, v tom prípade je možné určiť povinnosť platiť výživné na tvorbu úspor dieťaťa, výživné by nemalo byť použité na zvyšovanie životnej úrovne celej rodiny, pretože je osobitným majetkom maloletého.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca z 26.11.2021 navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil. Uviedla, že sa v celom rozsahu s rozhodnutím okresného súdu stotožňuje, podľa jej názoru došlo k podstatnej zmene pomerov na strane otca zvýšením jeho príjmu zo sumy 1.256,- eur na sumu 2.300,- eur, čo bolo preukázané v priebehu konania. Otec v čase predchádzajúceho rozhodnutia klamal, že nemá príjem, avšak nasledujúci deň po pojednávaní, ktoré sa konalo 02.03.2021 jej oznámil, že cez víkend odchádza pracovne do zahraničia. Ďalej poukázala na to, že je aktuálne na rodičovskej dovolenke s maloletou a rodičovský príspevok spolu s prídavkami predstavuje sumu 403,60 eur s tým, že jej finančne pomáhajú rodičia a jej sestra, aby mohla uhrádzať výdavky spojené s chodom domácnosti. Vyslovila nesúhlas s výdavkami otca, ktoré prezentoval v priebehu konania, v rodinnom dome, v ktorom býva otec je ešte ďalších 7 členov rodiny, a preto suma 150,- eur, ktorou prispieva na bývanie je podľa jej názoru nadhodnotená. Tiež namietala, že aktuálne otec nemá výdavok na splátku úveru osobného automobilu vo výške 149,98 eur. Ďalej uviedla, že v rámci konania pred okresným súdom poukazovala jej právna zástupkyňa na to, že výdavky otca spojené s údržbou osobného automobilu vo výške 500,- eur neboli otcom preukázané doložením žiadnych listinných dôkazov.

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení z 29.10.2021 k odvolaniu otca vyslovil presvedčenie, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania v priebehu konania bola preukázaná zmena pomerov na strane maloletého dieťaťa, ale predovšetkým na strane otca, ktorá skutočnosť odôvodňuje zmenu výšky vyživovacej povinnosti otca voči maloletému dieťaťu.

6. Otec v odvolacej replike z 26. novembra 2021 k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedol, že tvrdenia kolízneho opatrovníka potvrdzujú skutočnosť, že na strane maloletej nedošlo k preukázanej zmene odôvodnených potrieb. Pokiaľ ide o zvýšenie jeho príjmu tento v nadväznosti na § 63 ods. 3 ZoR by odôvodňoval nanajvýš tvorbu úspor. V ostatnom otec zotrval na odvolaní.

7. V odvolacej replike z 13. decembra 2021 k vyjadreniu matky otec zotrval na odvolacích námietkach, opätovne zdôrazňujúc, že nedošlo na jeho strane k zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu doterajšieho rozhodnutia o výživnom. K tvrdeniam matky, že v konaní pred okresným súdom klamal uviedol, že by si to k súdu nedovolil. Vykonáva stavebné práce v exteriéri a dôležitým faktorom, ktorý má na uvedené vplyv, je počasie. Zamestnávateľ mu oznámi termín nástupu na výkon práce a jeho povinnosťou je byť flexibilný a pokyn rešpektovať. Takáto situácia nastala aj 02.03.2021, keď mu bol zamestnávateľom oznámený termín nástupu do práce. Nesúhlasil s tvrdeniami matky, že finančne je pomáhajú sestra a rodičia. Sestra matky K. H. nie je podľa neho finančne schopná poskytovať matke na chod domácnosti 300,- eur, pretože jej mesačný zárobok predstavuje minimálnu mzdu. Vzhľadom k tomu, že matka finančne zabezpečovala rodičov formou pôžičiek, jej tvrdenia, že na chod domácnosti prispievajú rodičia sumou 300,- eur označil za zavádzajúce. Sumu, ktorú platí za bývanie v rodinnom dome svojich rodičov vo výške 150,- eur túto riadne listinnými dôkazmi súdu preukázal. Čo sa týka údržby osobného automobilu, toto využíva na cestu za prácou do zahraničia, keďže nie je podnikateľský subjekt a nemôže si úhradu týchto výdavkov uplatňovať v účtovníctve, faktúry dlhšiu dobu neuchováva. Opätovne zdôraznil, že súdom určené výživné 250,- eur na maloletú je neprimerané a nezodpovedá jej odôvodneným potrebám.

8. Matka v odvolacej duplike z 09.01.2022 k odvolacej replike otca nesúhlasila s tvrdeniami otca, že sa snaží získať majetkové prospech vo forme výživného. Opätovne poukázala na výdavky, ktoré mesačne

uhrádza. Uviedla, že k uzavretiu rodičovskej dohody v rámci predchádzajúceho rozhodovania súdu o výživnom došlo z dôvodu, že otec bol nezamestnaný a nemal príjem, príjem otca sa však rapídne zvýšil.

9. Ďalšie písomné vyjadrenia a podania účastníkov konania neboli odvolaciemu súdu predložené.

10. Krajský súd ako súd odvolací, preskúmal vec bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania v celom rozsahu (§ 65 a § 66 CMP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil podľa § 388 CSP tak, že návrh matky na zvýšenie výživného zamietol.

11. Po preskúmaní napadnutého rozsudku a postupu okresného súdu, ktorý jeho vydaniu predchádzal, dospel odvolací súd k záveru, že okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil stav veci a skutočnosti potrebné pre posúdenie dôvodnosti návrhu matky na zmenu vyživovacej povinnosti otca voči maloletej avšak následne tieto skutočnosti nesprávne právne posúdil.

12. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

13. Pri určení výživného sa vychádza zo stavu, ktorý tu existoval v čase, kedy bolo o vyživovacej povinnosti súdom rozhodované. Po rozhodnutí však môže dôjsť k zmene odôvodnených potrieb oprávneného (napr. v súvislosti s pribúdajúcim vekom, začínajúcou školskou dochádzkou, prípravou na budúce povolanie, atď.), môže nastať aj zmena v možnostiach a schopnostiach povinného (napr. v dôsledku zmeny výšky príjmu, pribudnutie ďalšej vyživovacej povinnosti a pod.). Ak takejto situácii dôjde, je možné vykonať novú úpravu výšky výživného, a to buď jeho zvýšenie alebo zníženie, alebo dokonca zrušenie vyživovacej povinnosti vôbec.

14. Hmotno-právna úprava zmeny súdnych rozhodnutí sa odráža aj v procesnom predpise, a to v ust. § 121 CMP, podľa ktorého rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu, možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery. Aktuálna právna úprava CMP ani hmotno-právna úprava v Zákone o rodine nehovoria o tom, že má ísť o podstatnú zmenu pomerov. Avšak zmenou pomerov treba rozumieť len zmenu podstatnú a závažnú, nie zmenu krátkodobého charakteru. Tieto závery boli judikované súdnou praxou ešte počas platnosti zák. č. 94/1963 Zb. o rodine, ktoré vzhľadom na totožnosť znenia aktuálnej právnej úpravy sú použiteľné aj v súčasnosti (viď R3/1967, R97/1967). Súd, ktorý rozhoduje o novej úprave výživy, musí vychádzať z toho, či sa zmena pomerov týka skutočností, na ktorých bolo založené skoršie rozhodnutie o rozsahu vyživovacej povinnosti.

15. V súdnej veci okresný súd postupoval správne, pokiaľ sa zaoberal zisťovaním zmeny pomerov na strane maloletej, ako aj na strane jej rodičov od času posledného rozhodovania o povinnosti otca platiť výživné. Poukázal na zvýšenie výdavkov maloletej, ktorá začala navštevovať hudobný krúžok, avšak tieto výdavky nevyhodnotil ako rozhodné skutočnosti majúce vplyv na rozhodnutie o zmene výšky vyživovacej povinnosti otca. Odvolacie námietky otca, ktoré sa týkali nedostatočného zisťovania a preukazovania výdavkov na maloletú, nie sú dôvodné. Okresný súd dospel k záveru, že u maloletej nedošlo k výraznému nárastu ostatných základných životných potrieb s výnimkou výdavku na hudobný krúžok a stravu.

16. Okresný súd však dospel k záveru, že k podstatnej zmene pomerov na strane otca došlo z dôvodu, že po vyhlásení rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté o vyživovacej povinnosti, začal pracovať v Nemecku a jeho príjem sa zvýšil. Okresný súd v rámci vykonaného dokazovania zistil, že otec v čase predchádzajúceho rozhodovania o výživnom, a to v roku 2020 pracoval v Nemecku ako stavbár v období mesiacov 02/2020 až 11/2020. Takto pracoval už aj niekoľko rokov predtým s tým, že ako stavbár v zimných mesiacoch do začatia stavebnej sezóny bol každý rok bez práce, evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na úrade práce. Ďalej okresný súd vychádzal zo zistenia, že od marca 2021 má otec stály príjem zo zamestnania, opäť vykonáva stavebné práce u zamestnávateľa v Nemecku za obdobných podmienok ako tomu bolo do novembra 2020 a zo zamestnania dosahuje priemerný čistý mesačný príjem vyčíslený za mesiace 03 až 07/2021 vo výške 2.147,- eur.

17. Podľa názoru odvolacieho súdu na základe takýchto zistení nemohol okresný súd dospieť k záveru, že oproti času predchádzajúceho rozhodnutia o vyživovacej povinnosti otca z 02.03.2021 došlo na strane otca k zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine zmenu predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Na základe zistení okresného súdu je zrejmé, že pomery otca sa nezmenili. V čase predchádzajúceho rozhodnutia začínala stavebná sezóna po zimnom období a otec, tak ako aj v predchádzajúcich rokoch, počas zimy bol doma bez príjmu, mal však dostatočný príjem z predchádzajúceho obdobia, keď bola stavebná sezóna, z ktorého si „vykryl“ mesiace, keď nepracoval. V čase rozhodovania okresného súdu napadnutým rozsudkom (09. septembra 2021) prebiehala stavebná sezóna, otec pracoval a výška jeho príjmu v Nemecku počas tohto obdobia korešpondovala s výškou príjmu, ktorú v Nemecku v čase predchádzajúceho rozhodovania o vyživovacej povinnosti. Ak by odvolací súd prijal uvažovanie okresného súdu o zmene pomerov, potom v prípade, keď by stavebná sezóna v zimných mesiacoch bola ukončená a otec by podal návrh na zníženie výživného, tak vzhľadom na úvahy okresného súdu, by táto okolnosť bola zmenou pomerov na strane otca (zníženie príjmu) a dôvodom na zmenu výšky vyživovacej povinnosti. Avšak ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine v spojení s § 123 CMP, za dôvod na zmenu súdneho rozhodnutia považuje podstatnú zmenu pomerov, či už na strane oprávnenej osoby alebo osoby výživou povinnej. Odvolací súd však vzhľadom na skutočnosti, ktoré boli v rámci konania pred okresným súdom zistené, nepovažoval tieto za kvalifikovanú zmenu pomerov na strane otca, ktorá by odôvodňovala zmenu doteraz určenej vyživovacej povinnosti.

18. Vzhľadom na uvedené závery potom nie je potrebné zaoberať sa ani ďalšími odvolacími námietkami otca.

19. Otec si v odvolaní uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V mimosporových konaniach upravených platí zásada, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (§ 52 CMP), každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil. CMP však pripúšťa výnimky, jednou z nich podľa § 55 CMP je, že súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé, pričom o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu rozhoduje súd len na návrhu (§ 57 CMP). Keďže otec v rámci odvolania navrhoval, aby mu boli priznané trovy konania, odvolací súd sa zaoberal dôvodnosťou tohto návrhu. Dospel však k záveru, že nie je naplnená žiadna zo zákonných výnimiek pre priznanie nároku na náhradu trov konania otcovi.

20. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C. m. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).